

ادامه از صفحه ۶

چشم انداز احزاب اصلاح طلب در سال جدید

بنابراین نقش محوری برخی از شخصیت‌های تاثیرگذار اصلاح طلب، در کنار و به‌عنوان پشتیبان احزاب فعلی، می‌تواند کمک کند. در اینجا بدون آنکه قصد نادیده‌گرفتن تلاش‌های احزاب سیاسی اصلاح طلب را داشته باشیم و بدون ناسپاسی نسبت به مواضع خوب احزابی که در طیف اصلاح طلبان هستند باید صادقانه و واقع‌بینانه، توجه برخی از دوستان حزبی را به میزان نفوذ و گستره تاثیرگذاری آنها در سراسر کشور معطوف داشت. واقعیت آن است که برخی از احزاب اصلاح طلب حتی باوجود مواضع بسیار خوب، اما نتنها در استان‌ها، بلکه حتی در مرکز تشکیلات سیاسی خود یعنی تهران، از کمیت خوبی برخوردار نیستند. به‌همین دلیل است که معتقدم مجموعه احزاب سیاسی اصلاح طلب در کنار شورای مشکل، کارایی بهتری پیدا می‌کنند. این شورای مشورتی نه‌قصد نادیده‌گرفتن احزاب یا دخالت در تصمیم‌گیری‌های درون حزبی آنها را دارد و نه‌قرار است به‌صورت مستقیم در تعیین کاندیداهای مجلس در سراسر کشور دخالت کند. آنچه تمامی اصلاح طلبان و احزاب اصلاح طلبان از شورای مشورتی خواسته‌اند، اعمال نوعی سیاستگذاری و استراتژی کلی برای ورود به انتخابات است. شورای مشورتی کارکردی میانجی‌گرایانه دارد. شورای مشورتی اصلاح طلبان تاکنون تجربه عملی بسیار ارزشمندی را از خود برجای گذاشته و باید در تحولات یک سال آینده نیز با قدرت بیشتر، نقش خود را ایفا کند. احزاب اصلاح طلب باید توجه کنند رفتن راهی غیر از آنچه از سوی شورای مشورتی ترسیم شده است، نه‌تنها به جریان اصلاح طلبی آسیب وارد می‌کند، که چه بسا ممکن است به نابودی آنها بینجامد. توصیه من به‌عنوان یک عضو کوچک خانواده اصلاح طلب، آن است که تمامی احزاب اصلاح طلب و شخصیت‌های اصلاح طلبی که در کنشگری سیاسی‌و اجتماعی در جامعه ایران نقش دارند، توجه داشته باشند اتخاذ هرگونه موضعی که مورد تایید شورای مشورتی، به کاهش مقبولیت این جریان خواهد انجامید.

پرده پرافتاد؛ خطرمرم محمود احمدی‌نژاد در محاکم رسمی و قضایی به جرم ارتشا محکوم شد. دوسال از دولت حسن روحانی گذشت تا پس از کلی اماواگرها و «م.ر»کردن‌ها بالاخره مشخص شود که منظور همان محمدرضا رحیمی معاون اول دولت دهم احمدی‌نژاد بوده است. با رونمایی از سرحلقه پرونده بیمه ایران و روشن شدن نام محمدرضا رحیمی، یک‌باره ولوله‌ای در صفحات مجازی مربوط به محمود احمدی‌نژاد به‌راه افتاد. محمود احمدی‌نژاد در تمام سال گذشته سعی کرده بود نوعی پرستیژ سکوت بردارد. البته قبل از آن که وارد این پوزیشن جدید بشود، یک بار آن هم در پنجمین سالگرد مناظره مشکل سال۸۸ یعنی در سیزدهم خرداد، به مشهد رفت و اولین سخنرانی رسمی خود بعد از اتمام دوره ریاست‌جمهوری‌اش را انجام داد. او در این سخنرانی اعلام کرد که نه قصد دارد سکوتش را بشکند و نه قصد ورود به عرصه سیاسی کشور را دارد. بعد از آن برای تداوم آن پرستیژ، دیگر سخنرانی نکرد. حتی مراسم تولد او هم به بهانه تلاقی با ایام ماه محرم برگزار نشد تا حضور رسانه‌ای او تا حد ممکن کم‌رنگ شود. در این فاصله نام احمدی‌نژاد زمانی دیده می‌شد که مقامی از مسوولان کشور فوت کند یا ورزشکاری به موفقیتی نایل شود. دراین‌صورت تنها پیام‌های تسلیت و تبریک بود که از او بر خروجی رسانه‌ها قرار می‌گرفت. علاوه‌برآن احمدی‌نژاد را می‌شد در بیشتر مراسم‌های ترحیم اقوام و بستگان و نزدیکانش پیدا کرد. هرچند که با خود تمرین کرده بود تا از هرگونه پاسخ‌گویی به سوالات خبرنگاران خودداری کرده و تنها با لبخندی یا دستی بر سر و روی خبرنگار کشیدن، از جواب‌دادن طفره رود. احمدی‌نژاد تا چندین‌ماه تلاش کرد تا همین رویه را پیش بگیرد. او در این فاصله زمانی، از هرگونه واکنش به اخباری مثل پرونده بابک زنجانی، سعید مرتضوی و اخبار مربوط به (م.ر) خودداری کرده بود. حتی حامیان رسانه‌ای او هم بیشتر تلاش می‌کردند به دعوای‌های حیدری – نعمتی خود درباره مشایی بپردازند و از پاسخگویی در آن باره خودداری کنند. این خط‌مشی همچنان دنبال می‌شد تا اینکه بالاخره حکم ارتشای محمدرضا

رحیمی در پرونده بیمه ایران به‌صورت علنی اعلام شد. چندروز بعد از اعلام این حکم بود که محمود احمدی‌نژاد طی نامه‌ای سرگشاده سعی کرد تا از آنچه توسط معاون اول دولت او روی داده، اعلام برائت کند. او در این نامه متذکر شد که آنچه از سوی رحیمی رخ داده، مربوط به دولت او نبوده؛ بلکه به دوره حضور او در دیوان محاسبات و ریاست بر این دیوان بازمی‌گردد که البته مربوط به سال۸۶ بوده است. رحیمی اما بیکار ننشست. او در نامه‌ای خطاب به احمدی‌نژاد دست به افشاجری زد. رحیمی آنچه برای او اتفاق افتاده را محصول آبروبری‌های احمدی‌نژاد دانسته و گفته بود که بین ۱۷۰نامزد مجلس پول توزیع کرده است که مسوول این اقدام شخص او نبوده است. احمدی‌نژاد بعد از آن، بدون آنکه بخواهد وارد این ماجرا شده و واکنشی نشان دهد، یک‌باره درفضای مجازی شخصی خود شورا ایجاد کرد. او در صفحات مربوط به اینستاگرام خود شروع کرد به انتشار اخباری رازآلود با این مضمون «آب زیند راه را هین که نگار می‌رسد» یا اینکه «دوازدهم بهمن، خبری در راه است»، برداشت از انتشار چنین اخباری این بود که احمدی‌نژاد با توجه به آنچه درباره رحیمی رخ داده قرار است تا روشنگری کند. روز دوازدهم بهمن فرا رسید. اما هیچ اتفاقی نیفتاد. محمود احمدی‌نژاد در ساختمان‌ی در محمودیه در انتظار برخی خبرنگاران حاضر شد. سخنرانی هم کرد اما هیچ اشاره‌ای به ماجرای پرونده رحیمی نکرد. تنها در آن روز از سایت شخصی خود رونمایی کرد. یک روز بعد از آن سخنانی از احمدی‌نژاد در جمع فعالان رسانه‌ای همسو منتشر شد. این دومین حضور رسمی و رسانه‌ای احمدی‌نژاد بود. باز هم هیچ اشاره‌ای به ماجرای فساد رحیمی نکرد. به جای آن ترجیح داد تا درباره هوگو چاوز سخن بگوید؛ همان سخنان همیشگی. همان سخن گفتن از ابراز علاقه مردمان در سراسر کره‌زمین به گفتمان عدالت‌خواهی احمدی‌نژاد. احمدی‌نژاد هیچ فرقی نکرده بود. همان شخصیت بود با همان ادبیات و همان رفتار. او هیچ اشاره‌ای به محکومیت سعید مرتضوی در جریان پرونده کهریزک و تامین اجتماعی نکرد.

سیاست

پروژه خروج احمدی‌نژاد باچه هدفی کلید خورد؟

خطر بازگشت «احمدی نژادیسـم»

مرجان توحیدی

احمدی‌نژاد اصلا نخواست درباره بابک زنجانی بگوید. از دومیلیارد و ۷۰۰میلیون دلاری که بابک زنجانی از پول نفت به خزانه کشور بازنگردانده است. درباره رحیمی هم صرفا به همان نامه بسنده کرده بود. به جای همه این سوال‌ها و ابهام‌ها تا توانست از چاوز و آمریکای لاتین و انسان کامل سخن گفت. سخنانی که رنگی از تازگی نداشت؛ آنها را قبلا با ادبیات دیگری هم بیان کرده بود. او در آن سخنان گفته بود: «ما گفتم چاوز هم منتظر ظهور بوده است، عده‌ای آنقدر کوتاه‌فکرند که تحمل شنیدن این حرف‌ها را نداشتند و فکر می‌کردند که فقط خودشان انسان هستند که باید منتظر ظهور باشند. یکی از دوستان ما اخیرا به ونزوللا سفر کرده است، به وی گفته بودند به فلانی سلام برسان و بگو ما هم منتظر امام مهدی(عج) هستیم؛ وقتی آقای چاوز درگذشت همه انسان‌های انقلابی در ونزوللا مات‌ومیهوت مانده بودند، چون چاوز ستونی محکم و انقلابی بود. بعدها چاوز قبل از فوتش به آنان گفته بود که اگر من رفتم نگران نباشید امام‌مهدی(عج) خواهد آمد».

احمدی‌نژاد یک هفته بعد از رونمایی از سایت شخصی خود خبر داد که قرار است در مسجدی در شهر ری سخنرانی کند. امام‌جماعت مسجد المهدی در دولت‌آباد شهرری این پیغام را ارسال کرده بود. احمدی‌نژاد بعد از یک سخنرانی در محمودیه بلافاصله به جنوب‌شهر بازگشت. یک سخنرانی که ادوات مربوط به خود را داشت؛ اعم از فیلمبردار و میز مخصوص برای نامه‌نگاری. این یکی البته مورد جدیدی نیست. چنین امکانی هم قبلا در نزدیکی محل سکونت احمدی‌نژاد یعنی نارمک تعبیه شده بود. مردمی که همچنان گمان می‌کردند اگر به احمدی‌نژاد نامه بدهند، نامه‌های آنها موردتوجه قرار خواهد گرفت. حالا در مسجدی در جنوب شهر بازم هم همان سنت هشت‌سال گذشته را احیا کرد. احمدی‌نژاد باز هم درباره امام زمان(عج) گفت و از بهار. شعارها هم تاکید بر برگشت احمدی‌نژاد بود و بوی بهار می‌داد.

او در سخنانش اگرچه هیچ‌اشاره‌ای به

موضوعات سیاسی نکرد اما این تحرکات بعید است هیچانی برای هیچ باشد. آن همه هیاهو صرفا برای رونمایی از یک سایت نبوده است. شروع متناوب سخنرانی در سال منتهی به فعالیت‌های انتخاباتی بی‌دلیل نیست؛ وگرنه چه ضرورتی داشت تا احمدی‌نژاد بخواهد از پوزیشن سکوت خود خارج شود آن هم در شرایطی که پرونده رحیمی رو شده است و او اصلا چنین موضوعی را مرتبط با دولت‌های پاک‌دست خود نمی‌داند. او وارد عرصه سخنرانی شده است و بی‌دلیل هم این کار را نکرده است. تاریخ ورودش را هم به‌عدم تاریخ پیروزی انقلاب انتخاب کرده است تا خود را انقلابی معرفی کند. او وارد عرصه شده است تا به فعالیت‌های هواداران خود به صورت رسمی و رسانه‌ای شکل بدهد و آنها را دور خود جمع کند تا بتواند آنها را برای انتخابات مجلس آماده کند. دراین‌میان آنها که مخالف حضور مشایی هستند تلاش دارند تا بتوانند به‌هرروشی که شده مشایی را جدا کرده و احمدی‌نژاد پوست‌اندازی‌شده‌ای را برای انتخابات مجلس رونمایی کنند. اگرچه این تلاش‌ها تاکنون ناکام بوده است. احمدی‌نژاد از مشایی جدا نمی‌شود و چنانچه بخواهد در این راستا فهرستی ارایه بدهد احتمالا دستور خواهد داد تا مشایی چراغ‌خاموش عمل کرده و نامی از او به میان نیاید. یعنی هم خود او هیچ اشاره‌ای به آن نکند، هم نگذارا تا اطرافیانش نامی از مشایی ببرند. همه اینها تلاش احمدی‌نژاد است برای بازگشت به عرصه سیاسی کشور. تلاشی که سرانجام آن معلوم نیست. پرونده احمدی‌نژاد روشن است. نزدیکان او مثل مسعود زریبافان از او، روی گردانده‌اند و بازگشت او را به صلاح کشور نمی‌دانند. بخش عمده‌ای از مردم هم بازگشت او را جدی نمی‌گیرند؛ اما آنها که هنوز امیدوارانه برایش نامه می‌نویسند باید محل توجه باشند. آنها که هنوز برای او شعار می‌دهند، باید محل توجه باشند. باید توجه کرد شعارهای پوپولیستی بار دیگر راهگشای گروهی نباشد که بالاترین فسادها در دوره حکمرانی آنها بر کشور رخ داده است. احمدی‌نژاد برای اقناع آنها که نامه نمی‌نویسند، راه سختی در پیش دارد.

منهای پایتخت

استاندار کهگیلویه‌وبویراحمد

افزایش ۳۰میلیاردتومانی اعتبارات عمرانی

● **باسوج- مهر:** احمد خادمی، استاندار کهگیلویه‌وبویراحمد، گفت: «این استان در حوزه درآمدهای مالیاتی و کسب‌مآزاد درآمد در رتبه یک تا سه قرار دارد و این حرکت موجب افزایش ۳۰میلیاردتومانی اعتبارات عمرانی استان شد. درمجموع تسهیلات بانکی و صندوق توسعه ملی در سال۹۳، باوجود مشکلات و سختی‌های اخذ تسهیلات در استان، ۹۰۰میلیاردتومان تسهیلات جذب شده است. این درحالی است که این میزان در سال۹۱ حدود ۳/۵میلیاردتومان بود.»

استاندار سیستان‌وبلوچستان

مغایرت توسعه روابط با محدودیت تردد اتباع خارجی

● **زاهدان- مهر:** علی اوسط‌هاشمی، استاندار سیستان‌وبلوچستان، گفت: «توسعه روابط خارجی درزمینه اقتصاد با محدودیت تردد اتباع در این خطه از ایران، مغایر اهداف توسعه است. باید نگاه به مرز را به‌گونه‌ای رقم بزنیم که جامعیت آن حفظ شود. نباید مدیریت‌ها آن‌قدر سوء باشد که با یک بخشامه مرز بسته و با بخشامه‌ای باز شود، آن وقت است که دیگر نمی‌توان مدعی توسعه صادرات بود.»

استاندار زنجان:

به‌لحاظ انجام تکالیف دولت

سال سختی داشتیم

● **زنجان- ایسنا:** جمشید انصاری، استاندار زنجان، گفت: «امسال، سال سختی را به‌لحاظ انجام تکالیف و مسوولیت‌های دولت، هم در کاهش درآمدها و هم برخی اتفاقات سال‌های اخیر در تغییر نرخ ارز که عملا قدرت دولت در اجرای پروژه‌های عمرانی را کاهش داد، داشتیم، اما امسال اقدامات بسیار خوبی در حوزه اقتصاد و فرهنگ انجام شد و با موفقیت‌هایی روبه‌رو بودیم که ازجمله این اقدامات می‌توان به اشتغال‌زایی، کاهش تورم و ایجاد فضایی فرهنگی با برگزاری نمایشگاه کتاب پس از چندسال و نیز برگزاری کسرت‌های موسیقی در استان اشاره کرد.»

LEON
Since 1960

Respecting you is our business.

Oil Painting of Mr. Leon, founder of Leon restaurants by Ms. Sedik Adamian (1950)
نقاشی رنگ و روغن از آقای لنون مؤسس رستوران لنون توسط خانم سدید آدامیان(۱۹۵۰)
رستوران لنون درسال ۱۹۶۰ میلادی در تهران، خیابان آیان جنوبی تأسیس گردید و هم اکنون با داشتن دو شعبه دیگر (فرشته سام سنتر و نیاوران) با مدیریت همان خانواده به فعالیت خود ادامه می دهد.

سال نو مبارک

فرشته: سام سنتر- طبقه ۸
تلفن : ۲۲۶۵۳۸۴۱

نیاوران: خیابان دکتر باهنر(نیاوران)
قبل از دوراهی درازشیب
تلفن : ۲۷۷۲۴۰۰-۲۷۷۲۴۰۰

www.leon1960.com

آبان جنوبی: خیابان کریم خان زند
خیابان آبان جنوبی، نبش چهارراه ورشو
تلفن : ۸۸۹۳۰۴۶۳-۸۸۹۰۴۶۳۵